

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

tatum in nomine discipuli: amen dico vobis, non perdet mercedem suam.

perdet q non vobis ego dico amen discipuli in nomine tantum בלחור בשמא דתלמידא אמין אמר אנא לכון דלא נובד mercedē suā אנרה!

C A P. X I.

קפלאון יא

Ioannis capitis amputationis ad oblationem

1 Et factum est, cum consummasset Iesus præcipiens duodecim discipulis suis, transiit inde, ut doceret & prædicaret in ciuitatibus eorum.

2 Ioannes autem cum audisset in vinculis opera Christi: mittens duos de discipulis suis, ait illi.

3 Tu es qui venturus es, an alium expectamus?

4 Et respondens Iesus, ait illis, Euntes renuntiate Ioanni quæ audistis & vidistis:

5 Cæci vident, claudi ambulat, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes euangelizantur.

6 Et beatus est qui non fuerit scandalizatus in me.

7 Illis autem abeuntibus, cepit Iesus dicere ad turbas de Ioanne, Quid existis in desertum videre? arundinem vento agitamam?

8 Sed quid existis videre? hominem mollibus vestitum? Ecce qui mollibus vestiuntur, in domibus regum sunt.

9 Sed quid existis videre? prophetam? Etiam dico vobis, & plusquam prophetam.

10 Hic est enim de quo scriptum est, Ecce ego mitto

דקורבא דפסק רישה דיוחנן

discipulis suis duodecim præcipere Iesus finiisset cum & factū est 1 והוא דבר עלם ישוע למפקדו לתרעסר תלמידוהי autē Ioannes in ciuitatibus eorum & prædicaret ut doceret inde transiit

שני מן תמן למלפו ולמכרוו במדינתהון: 2 יוחנן דין כר שמע בירת אמירא עבדוהי דמשיחא שדר ביד כר

תלמידוהי ואמר לה: 3 אנת הו הו דאתא או לאהרין תלמידי

הו מסכינו: 4 ענא ישוע ואמר להון זלו אשתעו ליוחנן

אילין דשמעין אנתון והון: 5 סמיא חזין והגירא מהלכין & pauperes resurgunt & mortui audiunt & surdi mundantur & leprosi

וגרבא מתדבין והרשא שמעין ומיהא קימין ומסכינוא in me fuerit offensus qui non ille & beatus euangelizantur

מסתברין: 6 וטובוהי לאינא דלא נתכשל בי:

7 כר דין אולו שרי ישוע למאמר לכנשא על יוחנן agitur vento quæ arundinē videre in deserto existis quid

מנא נפקתון להורבא למחוא קניא דמן רוחא מתתזע:

8 ואן לא מנא נפקתון למחוא גברא דנחתא רכיכא לביש non est sunt regum in domo vestiuntur qui mollibus ii ecce

הא אילין דרכיכא לבישין בירת מלכא אנון: 9 ואן לא מנא נפקתון למחוא נביא אין אמר אנא לכון ויתיר מן

נביא: 10 הו גיר דעלוהי כתיב דהא אנא משדר אנא mitto ego ecce scriptum est de quo enim ipse est prophetam

μόνοι, εἰς ὄνομα μαθητῶν, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ ἀπολέσῃ τὴν μισθὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ια.

1 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐπέλθοι ὁ Ἰησοῦς ἀποστὰσαι τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετ' ἑνὸς τῶ δὲ δάσκατο καὶ κηρύσσεν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. 2 ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῇ δεσμοφυλακῇ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶ μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῶν. 3 σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερος προσδοκῶμεν; 4 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς, πορθητὴς ἀπαγγέλλω ἰωάννη ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε. 5 πολλοὶ ἀναβλήτους, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπτοὶ καὶ σαλεῖζοι, καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πολλοὶ ἀναβλήζονται. 6 ὁ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. 7 οὗτων δὲ πορθητῶν, ἤρχατο ὁ Ἰησοῦς λέγων τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννη, ἡ ἀληθεὶς εἰς πᾶσι ἔφησεν ἰσχυρῶς καὶ ἀλαμῶν ἑστέ ἀγγέλοι ἀληθῶν. 8 διὰ τὴν ἀληθεῖα ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ἐν μαλακοῖς ἰματίοις ἡμφιεσμένους ἰδοὺ οἱ μαλακοὶ φοροῦντες, καὶ τοῖς οἴκοις τῶ βασιλείου εἰσὶν. 9 διὰ τὴν ἀληθεῖα ἰδοὺ ἀποστέλλω ἐν ἰματίοις ἡμφιεσμένους ἰδοὺ οἱ μαλακοὶ φοροῦντες, καὶ τοῖς οἴκοις τῶ βασιλείου εἰσὶν. 10 οὗτοι εἰσὶν οἱ ἀγγέλοι

ante te viam qui parabit faciem tuam ante angelum meū
מלאכי קדם פרצופך דנתקן אורתא קדמך
quā q maior sit nulliū iter natus surrexit q non vobis ego dico amen
אמן אמר אנא לכון ולא קם בילידי נשא רב מן
per eo est maior celorum in regno autē minor Baptista Ioannes
יוחנן מעמדנא ועורא דין במלכות שמיא רב הו מנה
regnum nunc vsque Baptiste autē Ioannis diebus d
מן יומי יוחנן דין מעמדנא ועד מא להשא מלכותא
illud rapiunt & violenti accipitur cum violentia celorum
דשמיא בקמירא מתדברא וקמירנא טחטפין לה
vaticinati sunt ad Ioannē vsque & lex pphetæ enim omnes
כלהון ניר נביא ואוריתא עד מא ליוחנן אתנביו
venire qui futurus est Elias qais est recipere vos vultis estis
ואן צבין אנתון קבלו דהויו אליא דעתיד לטאתא
audiat ad audiendum aures ipsi cui sunt ei
מן דאירית לה אדנא דנשמע שמע
ieiunij tertiz septimanæ in sabbatho duorum
דתרין בשבא דשבתא דתלתא דצומא
qui sedent pueris similis est hanc generationem assimilabo autē eni
למן דין אדמיה לשרבתא הדא דמיא לטליא דיתבין
& non vobis cecinimus & dicunt ad sodales suos & clamāt in foro
בשוקא וקעין לחבריהון
Ioānes enim venit planxistis & non vobis & lamēntati sum⁹ saltastis
רקדתון ואלין לכון ולא ארקדתון
filius venit illi est dxmoniu⁹ & dicunt bibite neque comedit qui nō
דלא אכל ולא שתא ואמרין דיוא אית לה
vini & bibax edax homo ecce & dicunt & bibēs comedēs hominis
דאנשא אכל ושתא ואמרין הא נברא אכולא ושתא חמרא
cultorib⁹ suis à sapientia & iustificata est & peccatorū publicanorū & amicus
ורחמא דמכסא ורחמיא ואודקת חכמתא מן עבדיה
in qb⁹ editz fuerāt illis ciuitatibus exprobrare Iesus cepit tunc
הדין שרניישוע למחסדו מדינתא אילין דהוון בהון
eduxerāt fuerāt neq; plurimæ virtutes eius
חילוהי סגיאנא ולא תבו

Angelum meum ante faciem tuam, qui pręparabit viam tuam ante te.
 11 Amen dico vobis, non surrexit inter natos mulierum maior Ioanne Baptista. Qui autem minor est in regno celorum, maior est illo.
 12 A diebus autem Ioannis Baptistę vsque nunc regnū celorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.
 13 Omnes enim prophetę & Lex, vsque ad Ioannem prophetauerunt.
 14 Et si vultis recipere, ipse est Elias, qui venturus est.
 15 Qui habet aures audiēdi, audiat.
 16 Cui autem similem æstimabo generationem istam? Similis est pueris sedentibus in foro: qui clamantes coęqualibus, dicunt.
 17 Cecinimus vobis, & nō saltastis: lamentauimus, & non planxistis.
 18 Venit enim Ioannes neque manducans, neque bibens: & dicunt, Dæmonium habet.
 19 Venit Fili⁹ hominis māducans & bibens: & dicunt, Ecce homo vorax & potator vini, publicanorū & peccatorum amicus. Et iustificata est sapientia à filiis suis.
 20 Tunc cepit exprobrare ciuitatibus in quibus factę sunt plurimę virtutes eius, quia non egissent penitentiam.

τὸν ἀγγελὸν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. 11 ἀμὲν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γυναικῶσι μετὰ τῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ὃ δὲ μικρότερος ἐστὶν τῆς βασιλείας τοῦ ἐσθῆτος, μείζων αὐτοῦ ἔσθιν. 12 ἀπὸ δὲ τῆς ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι, ἡ βασιλεία τοῦ ἐσθῆτος καὶ βίας καὶ ἀρπαγῆς αὐτῶν. 13 πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προσεφθίησαν. 14 καὶ εἰ θέτετε δεῖξασθαι αὐτοῖς τὸν Ἠλίαν ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. 15 ὁ ἐρχόμενος ὅπου ἀκούετε, ἀκούετε. 16 ἔτι δὲ ἐμοὶ ὡστὼς τῶν γυναικῶν τῶν τῶν ὁμοίων δὲ παιδῶν ἐκ ἀργεῖς καὶ ἀσημένιους, καὶ προσεσπονδοσὶ τοῖς ἐταῖροις αὐτῶν, 17 καὶ λέγετε, οὐκ ἠσπασαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀρξαμεθα ἐξελθεῖν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκαταβάμεν. 18 ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μὴ τι εἰδῆσαι, μὴ τι πῖναι, καὶ λέγετε, δαίμωνιον ἔχει. 19 ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰδῆσαι καὶ πῖναι, καὶ λέγετε, ἰδοὺ ἀνθρώπος φάγος καὶ οἴνοπότης, πελαγοῦ φίλος καὶ ἀμαρτωλῶν. καὶ ἰδοὺ ἀποστρέφεται ἀπὸ πάντων αὐτῶν. 20 τότε κήρυξεν αὐτοῖς τὰς πόλεις, ὅτι οὐκ ἔβουλησαν μετανοήσαι.

c ija

21 Vx tibi Corozais, vx tibi Bethsaida, quia si in Tyro & Sidone factæ essent virtutes, quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio & cinere penitentiam egissent.

22 Veruntamen dico vobis, Tyro & Sidoni remissius erit in die iudicij, quàm vobis.

23 Et tu Capharnaum nūquid vsque in cælum exaltaberis? vsque in infernum descendes: quia si in Sodomis factæ fuissent virtutes quæ factæ sunt in te, fortè mansisset vsque in hanc diem.

24 Veruntamen dicovobis: quia terræ Sodomorum remissius erit in die iudicij, quàm tibi.

25 In illo tempore respondens Iesus dixit, Confiteor tibi Pater Domine cæli & terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, & reuulasti ea paruulis.

26 Ita Pater: quoniam sic fuit placitum ante te.

27 Omnia mihi tradita sunt à Patre meo. Et nemo nouit Filium, nisi Pater: neque Patrem quis nouit, nisi Filius, & cui voluerit Filius reuelare.

28 Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis: & ego reficiam vos.

29 Tollite iugum meum super vos, & discite à me quia mitis sum & humilis corde: & inuenietis requiem animabus vestris.

I Tyro quoniã si Bethsaida tibi vx Corozain tibi vx & dicebat
21 ואמר הואו לכו כורוזין וי לכו ביתצידא דאלו בעזר
in sacco iam olim in vobis quæ factæ sunt virtutes factæ essent & I Sidone
ובצידן הו חילתא אילין דהוו בכין כבר דין בסקא
p Tyro vobis ego dico veruntamen penitentiam egissent & cinere

22 ונקטמא תבו: ברם אמר אנא לכו דלצור
& tu vobis quàm iudicij in die remissus erit & Sidoni

23 ולצידן נהוה נוח ביומא דדינא או לכין: ואנתי
ad inferos vsq; exaltata es ad cælos quæ vsque ea es Caphernaum
כפרנחום הי דעד מא לשמיא אתתרימתי ועד לשוול
in te quæ factæ sunt virtutes factæ fuissent in Sodomis quia si deprimeris
תחתין דאלו בסדום הו חילתא אילין דהוו בכין
tibi ego dico veruntamen in hanc diem vsque stetisset

24 קימא הות עד מא ליומנא: ברם אמר אנא לכו
tibi quàm iudicij in die remissus erit Sodomæ quia terræ
דלארעא דסדום נהוא נוח ביומא דדינא או לכין
epiphaniam post duorum in sabbatho vnus ad vesperam

25 דרמשא רחד בשבטא דתרין דבתר דנהא
Pater mi tibi ego confiteor & ait Iesus respondit tempore in illo

26 כהו זכנא ענא ישוע ואמר מודא אנא לך אכי
sapientibus à hæc quia abscondisti & terræ cæli dominator
מרה דשמיא ודארעא דכסית הלין מן חכימא
quoniã sic pater mi etiã paruulis ea & reuulasti & prudentibus

27 וסכולתנא וגלית אנן לילודא: אין אכי דהכנא
patre meo à mihi tradita sunt omnia ante te placitum fuit
הוא עכינא קדמך: כל מדס אשתלם לי מן אכי
nouit quis quã patrem neq; etiã nisi filium nouit & nemo

28 ולא אנש ידע לברא אלא אן אבא אף לא לאבא אנש ידע
vos omnes ad me venite reuelare filius voluerit & cui filius nisi
אלא אן ברא ולמן דצבא ברא דנגלא: תולותי כלכו
reficiã vos & ego onera & baiulatis q laboratis

29 לאינא ושקולי מובלא ואנא אניחכו
sum & humilis sum qa mitis à me & discite sup vos iugum meū tollite
29 שקולו נירו עליכו וילפו מני דניה אנא ומכך אנא
animabus vestris requiem vos & inuenietis in corde
בלכי ומשכחון אנתון ניהא לנפשתכו

21 και οι Κοροζαι, και οι Βηθσαιδα, οτι εις εν Τυρω και Σιδωνι εβουλοτο αι δυναμεις αι γινόμεναι εν υμιν, παλαιαι αυ εν Γαλασα και αποστο μετανοουσαι. 22 ηλω λεγει υμιν, Τυρω και Σιδωνι αυελοτοτρον εσαι εν ημερα κρισιας, ο υμιν. 23 και συ Καθηριαιμη η εως τω εσενος υμω λεγεται, εως εδου και τα εις εσθηση. οτι εις εν Σοδομοις εβουλοτο αι δυναμεις αι γινόμεναι εν σοι, εμεινασ εμ μεζροσ σημερον. 24 ηλω λεγει υμιν, οτι ην Σοδομοσ αυελοτοτρον εσαι εν ημερα κρισιας, η σοι. 25 εν εκειτω τη καιρω αποκρυφεις ο Ιησους, επισημο λογος μου εις πατερ, αυει τω εσενος η της ηης, οτι απικρυφας αυτα απο θωων η συνεψη, η απικρυφας αυτα νηπιουσ. 26 και ο πατηρ, οτι υπως εβουλοτο δισκοια εμπεφασει σοι. 27 πατερ μοι παρ εδθησωσπο το πατρ μου. η υδεις εβουλοτωσας η υδεις μοι ο πατηρ εδδ το πατρεις υς εβουλοτωσας η μοι ο υδεις, η εαυ βουλοται ο υδεις αποκρυφει αυτα. 28 εδ το πατρεις με πατρεις οι κοπιωτες και φοροσημενοι, και εν δραπαυσου υμας. 29 εσατε το ζυγον μου εφ υμας, και μαλιστα αν εμου, οτι εφασος εμ και εαποσος τη εαποσος και εβουλοτωσας δραπαυσου πας ψυχης υμω.

est leue & onus meum est suave enim iugū meū
נוֹרְטָנִיד בְּכֹסִים הוּ וּמִבֹּלְקֵי לֵילָא הוּ

30 Jugum enim meum suave est, & onus meum leue.

C A P. XII.

feminum in domo in sabbatho Iesus ibat tempore in illo
כְּרוּ וּבְנֵי מַהֲלַךְ הוּא יְשׁוּעַ בְּשִׁבְתָא בֵּית זֶרְעָא

1 In illo tempore abiit Iesus per sata Sabbatho: discipuli autem eius esurientes cepserunt vellere spicas, & manducare.

& manducare. spicas vellere & cepserunt esuriebant & discipuli eius
וְחֵלְמִירוּהוּ כְּפָנּוּ וּשְׂרִינּוּ מַלְבִּין שְׂבֵלָא וְאֹכְלִין

2 Pharisei autem videntes, dixerunt ei, Ecce discipuli tui faciunt quod non licet eis facere sabbathis.

discipuli tui ecce ei dixerunt illos vidissent cum autē Pharisei
פְּרִישֵׁי דִין כְּרַ חֲזוּ אֲנֹן אֲמַרִין לֵה הֵא תַלְמִידִין

3 At ille dixit eis, Non legistis quid fecerit Dauid, quando esuriit, & qui cum eo erant.

verō ipse in sabbatho facere licet quod non id faciunt
עַבְדִין מַדְם דְּלֵא שְׁלִישׁ לְמַעַבְדַּ בְּשִׁבְתָא הוּא

4 Quomodo intrauit in domum Dei, & panes comedit, quos non licebat ei edere, neque his qui cum eo erant, nisi solis sacerdotibus?

& ij esuriit cum Dauid fecerit quid legistis non eis dixit
אֲמַר לְהוֹן לֵא קְרִיתוֹן מִנֵּא עַבְדַּ דְּוִיד כְּרַ כַּפֵּן וְאִילִין

5 Aut non legistis in lege quia sabbathis sacerdotes in templo sabbathum violant, & sine crimine sunt.

mensē & panem Dei in domum intrauit quomodo q. cū eo erāt
דְּעַמְהוּ אֵיכְנָא עַל לְבֵיתָא דֵאלֵהָא וּלְחֵמָא דְּתוֹרָה

6 Dico autem vobis, quia templo maior est hic.

is neque comedere ei licebat cui non ipse comedit Domini
דְּמַרִיא אֲכַל הוּ דְּלֵא שְׁלִישׁ הוּא לֵה לְמַאֲכַל וְלֵא לְאִילִין

7 Si autem sciretis quid est, Misericordiam volo & non sacrificium, nunquam condemnassetis innocentes.

in lege legistis non aut tantum sacerdotibus nisi q. cū eo erāt
דְּעַמְהוּ אֵלֵא אִין לְכַהֲנָא בְּלַחֲוִדוּ אִו לֵא קְרִיתוֹן בְּאֹרִיתָא

8 Dominus enim est Filius hominis etiam sabbathi.

sunt reprehensibiles & q. nō sabbathum ipsum pphānāt in tēplo q. sacerdotes
דְּבַחֲנָא כְּהִיבְלָא מַחֲלִין לֵה לְשִׁבְתָא וְדֵלֵא עַדְלֵי אֲנֹן

9 Et cum inde transisset, venit in synagogam eorum.

hic est templo prę q. maior verō vobis ego dico
אֲמַר אֲנֵא לְכֹן דִין דְּרַב מִן הִיבְלָא אֵית הֲרַכָּא

sacrificiū & nō ego volo misericordiā q. d. est effectus scientes autē si
אֵלוּ דִין יַדְעִין הוּיָתוֹן מִנּוּ הֲנַנָּא אֲבָא אֲנֵא וְלֵא דְּבַחֲתָא

sunt reprehensibiles qui non eos fuissetis condemnantes non
לֵא מַחֲבִין הוּיָתוֹן לְאִילִין דְּרֵלֵא עַדְלֵי אֲנֹן

hominis filius est sabbathi enim dominus
מִרְהָ נִיר דְּשִׁבְתָא אֵיתוּהוּ כְּרַה דְּאֲנִשָּׁא

ieiunij tercię septimanę sabbathum dici
דְּיוֹם שְׁבִתָּא דְּשִׁבְתָּא דְּתַלְתֵּי דְּצוּמָא

in synagogā eorū & venit Iesus illinc & discessit
וְשָׁנִי מִן תַּמָּן יְשׁוּעַ וְאַתָּא לְכַנְוִשְׁתָּהוֹן

30 ὁ ἄρτος μου κρείττος ἐστὶν τοῦ φορτίου μου ἢ τὰ φάρσκα ὅτιν.

Κεφ. 12.

1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Ἀββασσῶν ἐξ ἧς ἀπορρέμωσαν. οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο ἄλλῃν σάργανα, καὶ ἐδύν. 2 οἱ δὲ Φαρισσαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ, ἰδοὺ οἱ μαθηταὶ σου ποιοῦσιν ὃ ἔστιν ἄσῆτον ἐν Ἀββασσῶν. 3 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, ἢ ἀνέγνωτε ἢ ἐποίησε Δαυὶδ, ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; 4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ τοῖς ἄρτοις τοῦ ἁγίου θείου ἐφαγγευσεν, καὶ οὐκ ἔβη ἐξ αὐτοῦ σάργαν, ὃ δὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἴμην τοῖς ἱερῶσιν μένοις; 5 ἢ ἂν ἀνεγνώσκει τὸ νόμιμον, ὅτι τοῖς Ἀββασσῶν οἱ ἱερεῖς καὶ τὸ ἱερεὺ τὸ Ἀββασσῶν βεβηλωσέν, καὶ ἀκαίτοις τοῖς; 6 λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τὸ ἱερεὺ μὲν ζῶν ἐστὶν ὁ θεός. 7 εἰ δὲ ἐργάσασθε ἢ ὅτιν, ἦσιν ἡλάσκει ἢ εὐστίασκει ἢ ἀκατακάστασι τοῖς ἀμαρτίαις. 8 κύνεις ἄρτον τοῦ Ἀββασσῶν ὁ ἕως τοῦ ἀνθρώπου. 9 καὶ μεταβαί, ἐκίλῃ, ἡλθῆν εἰς τὴν σωμασῶν ἐξ αὐτοῦ.

